

завдань, що об'єктивно є недоліком, який потребує негайного усунення законодавцем.

5. Крім того, існуюча в Конституції України та поточному законодавстві з інтелектуальної власності термінологічна неузгодженість виступає ще однією передумовою появи проблем та порушень щодо розглядуваного питання. Зокрема, відсутність єдиного розуміння та використання у змісті як конституції, так і інших нормативних актів понять «охорона» та «захист», спричинює неможливість повноцінної реалізації та забезпечення, передбачених конституцією прав на інтелектуальну власність. Це знову ж якнайшвидше потребує уваги законодавця.

6. Стаття 41 Основного Закону України ототожнює результати інтелектуальної діяльності, які мають специфічний характер та нематеріальну форму із звичними речами матеріального світу та встановлює для них однакову регламентацію, що вбачається недоречним через складну природу інтелектуальної власності і неможливістю застосування до неї тих самих правомочностей, що і для побутової речі. Тож це право вимагає окремого конституційного регулювання.

Таким чином, в жодному разі не принижуючи цінності та прогресивності змісту вітчизняних конституційних положень в сфері забезпечення права інтелектуальної власності, вважаємо, що для забезпечення реальної дієвості Основного Закону, необхідний негайний законодавчий перегляд окреслених норм, їх переосмислення та внесення відповідних змін відповідно до сучасних вимог та правових європейських тенденцій, оскільки конституційна норма повинна бути логічною і змістовною, містити гарантії та механізми власної реалізації. А головне, вона повинна бути ефективною і діючою. Адже положення Основного Закону реалізуються на рівні інших галузей права і прямо впливають на якість як самого законодавства, так і на якість життя у суспільстві.

**Вакула Л. М.,**

слухач 4-К-1 курсу юридичного факультету ННІЗД  
НАВС

### **ІНАВГУРАЦІЯ ГЛАВ ДЕРЖАВ: УКРАЇНСЬКИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД**

За роки незалежності ми поступово виходимо з-під тенет тоталітарного режиму в країні, який залишив слід після розпаду СРСР.

Першим кроком стало створення правових інститутів, серед них і інститут президента.

Інавгурація президента – інститут, який приховує увагу широких кіл громадськості, політиків та міжнародних спостерігачів. Це особлива процедура, яка проходить у вигляді урочистої церемонії. Це вид політичної або, навіть, конституційної процедури установчого характеру, що символізує наступність влади. Мета інавгураційних заходів – показати рівень ставлення суспільства і влади до інституту президентства, вшанувати нового главу держави і віддати данину поваги попередньому [1].

Зокрема, Президент США Барак Обама про цю процедуру говорив: «Інавгурація нагадує нам про ту роль, яку ми як співгромадяни граємо заради досягнення загального блага, навіть коли виконуємо власні обов'язки, про відчуття, що є щось більше, ніж ми самі, що формує наше життя і надає їй сенс».

Інавгурація Президента – це урочиста процедура вступу на посаду глави держави. Саме слово походить від латинського *in augurio* – “посвячую”. Ритуал бере початок від церемоній коронації монархів [2].

Як зазначено в статті 104 Конституції України, новообраний Президент України вступає на пост з моменту складання присяги народом на урочистому засіданні Верховної Ради. Приведення Президента України до присяги здійснює Голова Конституційного Суду України.

Постає питання, хто буде приводити до присяги новообраного Президента за умови відсутності Голови Конституційного Суду України на посаді, з різних причин? З вищезазначеного робимо висновок, що перелік осіб, які можуть приводити до присяги новообраного Президента, в Конституції України є вичерпним.

Тому, із вище сказаного, доцільним буде, внести відповідні зміни до:

1) Статті 104 Конституції України, а саме, покласти обов'язок приведення до присяги новообраного Президента, за відсутності Голови Конституційного Суду України, на найстаршого за віком суддю Конституційного Суду України, а саме, доповнити статтю 104 наступною фразою: "Приведення Президента України до присяги здійснює Голова Конституційного Суду України, а за його відсутності, найстарший за віком суддя Конституційного Суду України."

2) Внести поправку до Конституції України в текст присяги, який викласти наступним чином: «Я, (ім'я та прізвище), волею народу обраний(а) Президентом України, заступаючи на цей високий пост, урочисто присягаю на вірність Україні. Зобов'язуюсь усіма своїми справами боронити суверенітет і незалежність України, дбати про благо Вітчизни і добробут Українського народу, обстоювати права та свободи громадян, додержуватися Конституції України і законів України, виконувати свої обов'язки в інтересах усіх співвітчизників, підносити авторитет України у світі».

Викладені пропозиції є доцільними для удосконалення законодавства та наближення норм до законодавства провідних держав.

#### **Список використаних джерел:**

1. О. В. Батанов. Інавгурація президента як інститут конституційного права: аксіологічні та онтологічні засади // Часопис Київського університету права : Український науково-теоретичний часопис . – 10/2011 . – N4 . – С. 114-119.
2. Козовик І.Я., Пономарів О.Д. — Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, [2006](#). — 312с.